

ת"פ (מרכז) 20997-02-24 - מדינת ישראל נ' נור אללה אלמחאריק

ת"פ (מרכז) 20997-02-24 - מדינת ישראל נ' נור אללה אלמחאריק מחוזי מרכז

ת"פ (מרכז) 20997-02-24

מדינת ישראל

באמצעות עו"ד יעל תרם, פמ"מ (פלילי)

נגד

נור אללה אלמחאריק

על ידי ב"כ עו"ד אורן ששון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[07.04.2025]

כבוד השופטת מרב גרינברג

גזר דין

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום בעבירת נשיאה והובלת נשק ותחמושת לפי סעיף

144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 26.11.23 נשא הנאשם בידו אקדח הזנקה חצי אוטומטי שהוסב

לירי תחמושת קליעית ובתוכו מחסנית ובה 7 כדורים כשהוא נמצא בחדרו בבית, ותיעד זאת בסרטון וידאו, בעצמו או

באמצעות אחר, באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלו. ביום 27.11.23, החזיק הנאשם את הנשק כשהוא עטוף

במסכת סקי מונח בתוך שקית ומוטמן מתחת לאדמה בחצר הבית.

3. הנאשם כבן 20 הופנה לתסקיר חובה מפאת גילו. הנאשם נעדר עבר פלילי, גדל במשפחה מרובת ילדים, אביו

נפטר בהיותו בן 5. בהיותו בגיל 14 נשר מלימודיו, לדבריו נוכח קשיים לימודיים וצורך לסייע בפרנסת המשפחה.

להתרשמות שירות המבחן, אמו של הנאשם התקשתה לספק את צרכי ילדיה החומריים והרגשיים. בסמוך למעצרו

חלה נסיגה, הוא התקשה לייצר יציבות תעסוקתית, נחשף לעבריינות והתקשה לשתף את בני משפחתו בקשייו, הסתיר

מהם את מצבו. במסגרת פיקוח המעצר הוא שולב בקבוצה טיפולית, הגיע למפגשים, שיתף מעולמו הפנימי וגילה

יכולת להתבוננות פנימית וביקורתית יותר להתנהגותו ולבחירותיו. השתתפותו בקבוצה סייעה לו לזהות ולהעמיק

בגורמי הסיכון, בחודש ינואר החל בטיפול פרטני. ברקע ביצוע מעשיו- נטייה להשפעה חברתית שלילית, רצונו להרשים

אחרים ולהעלות את דימויו העצמי והגברי. במהלך השיחות עמו ביטא הבנה לאחריותו וביקורתיות לבחירותיו. הנאשם

נעדר קווי חשיבה עברייניים או שוליים מגובשים, בעל יכולות ורצון להתפתחות, מושפע מההליכים המשפטיים, כיום

משפחתו מציבה לו גבול ברור. להערכת שירות המבחן, הסיכון במצבו של הנאשם פחת והשתלבותו בטיפול תבסס

הפחתה נוספת. ממליצים על העמדתו בצו מבחן והטלת מאסר בעבודות שירות.

תמצית הטיעונים לעונש

4. ב"כ המאשימה, עו"ד תרם, עמדה על חומרת מעשי הנאשם ומדיניות הענישה המחמירה, ועותרת למתחם שנע בין 30-52 חודשי מאסר. לטענתה הפגיעה בערכים מוגנים, ובראשם שלום הציבור ובטחונו, היא ברף בינוני. המאשימה הפנתה לאסופת פסיקה ולרמת ענישה משתנה בעבירות נשיאת נשק ובעבירות החזקת נשק בנסיבות דומות שנעה בין 21-30 חודשי מאסר. לטענתה תסקירו של הנאשם חיובי אך אינו מבסס חריגה מטעמי שיקום אלא מיקומו בתחתית המתחם, הנאשם לא עבר הליכי טיפול המצדיקים ענישה שיקומית. עוד עתרה לענישה נלווית הכוללת מאסר על תנאי וקנס.

5. ב"כ הנאשם, עו"ד אורן ששון, עתר לאימוץ המלצת שירות המבחן להסתפק בעונש מאסר בדרך עבודות שירות. לדבריו, הנאשם עבר מאז מעצרו שינוי משמעותי, מנער חסר בשלות ונתון להשפעות שליליות לבחור בוגר, שנטל אחריות על מעשיו והתקדם משמעותית בכל מישורי חייו, הנאשם עובד, מתכוון ללמוד ולהצטרף לעסק המשפחתי, משתף פעולה עם גורמי הטיפול וראוי לעונש המעדיף את שיקומו. עוד נטען כי הנאשם צעיר מאד, משפחתו תומכת בו וחזרתו לכלא תפגע בהמשך שיקומו.

6. הנאשם נטל אחריות על מעשיו והסביר שרוצה לעבוד וללמוד.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

7. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

8. עבירות הנשק הפכו זה מכבר למכת מדינה ומגלמות סכנה ממשית לשלום הציבור ולביטחוננו. חומרתן היתרה של עבירות אלה אינה מתמצה אך בעבירות גופן, אלא בפוטנציאל הנזק הנובע מהן. מגמת הפסיקה בשנים האחרונות מלמדת על החמרה בענישה לצורך מיגור עבירות אלו, תוך מתן משקל לשיקולי הרתעה. מגמה זו אחידה ועקבית ביחס לכלל עברייני הנשק, אף כשהם צעירים ונעדרים עבר פלילי, והאירוע הוא בגדר חריג בנוף חייהם הנורמטיבי (ע"פ 5813/21 מוחמד ג'בארין נ' מדינת ישראל, פס' 14 (31.5.2022); בע"פ 6011/21 חאלד דסוקי נ' מדינת ישראל (25.11.2021); ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' מחמד בסילה, פס' 10 (28.12.2021); ע"פ 2283/22 אל נבארי נ' מדינת ישראל (31.7.2022); ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל (26.7.2022); ע"פ 116/13 וקנין נ' מדינת ישראל, פס' 7 (31.7.2013)). מגמה זו קיבלה ביטוי גם בחקיקה, במסגרת תיקון 140 לחוק, בו נקבעו עונשי מינימום לעבירות נשק באשר הן, באופן שכלל, העונש שיושג בגין עבירות אלו, לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה.
9. בענייננו נסיבות המעשה אינן מן החמורות, הנאשם נשא בחדרו אקדח הזנקה חצי אוטומטי שהוסב לירי תחמושת קליעית, בתוכו שבעה כדורים, הנשק הוטמן מתחת לאדמה בחצר הבית. אף שאין אינדיקציות לשימוש בנשק, בהחזקת נשק טעון או נשיאתו גלום פוטנציאל סיכון רב, זמינותו של הנשק מעלה את הסיכון שיעשה בו שימוש למטרות פסולות. הנאשם הסביר כי החזיק ונשא נשק מסיבות חברתיות אך אין בכך כדי להסביר מדוע נשא בביתו נשק טעון ומוכן לשימוש. עוד אין מדובר במי שנשא את הנשק לזמן קצר כדי להצטלם איתו, הנשק הוחזק בביתו והוסתר מתחת לאדמה בחצר ביתו. העובדה שמדובר בנשק לגיטימי שהוסב לנשק יורה אינה מפחיתה מחומרת מעשיו. בחינת מידת פגיעת מעשי הנאשם בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי היא ברף הבינוני.
- מדיניות הענישה הנוהגת
10. בפסיקה ענפה הושתו על נושאי נשק עונשי מאסר מאחורי סורג ובריאח לתקופות לא קצרות. הפסיקה אינה מקלה עם נאשמים צעירים שזו להם הסתבכותם הראשונה עם החוק, ללמדנו כי הענישה מבכרת את האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות במקרי שיקום: "המסר העונשי הנגזר ממדיניות הענישה האמורה הוא כי שומר נפשו ושלמו - ירחק מעבירות הנשק באשר הן, קלות כחמורות" (ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 10 (26.7.22) (להלן: "עניין פלוני")).
- רמת הענישה בעבירות נשק מחמירה, אתן ביטוי לנסיבות ביצוע העבירה - נשיאת אקדח בתחומי בית הנאשם. בת"פ 54852-03-21 מדינת ישראל נ' אלרחים (28.11.22), נדון לפניי נאשם שנשא נשק כדי להצטלם איתו, נקבע מתחם שנע בין 20-40 חודשי מאסר ועל הנאשם הוטל עונש בתחתית המתחם. ערעור הגנה ע"פ 383/23 שהוגש התקבל, עונשו הופחת ל-16 חודשים לנוכח מצבו הבריאותי.
- בע"פ 3186/22 בר נ' מדינת ישראל (23.2.23) נדון עניינו של נאשם שנשא והוביל בקטנוע אקדח טעון גנוב, בחזקתו נמצא סם קנביס לצריכה עצמית. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 24-48 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם, צעיר בעל עבר פלילי משמעותי, 30 חודשי מאסר בפועל. הנאשם חזר בו מערעורו לאחר שמיעת הערות בית המשפט העליון.
- בע"פ 2141/21 חניני נ' מדינת ישראל ((27.5.21) נדחה ערעורו של נאשם שהצטייד באקדח אוויר שבוצעו בו שינויים שמאפשרים ירי של תחמושת. הוא נתפס בחצר קרובה לביתו בשעת לילה מאוחרת, כשהוא נושא את האקדח על גופו ובתוכו ארבעה כדורים. נדון למאסר בן 20 חודשים;

- בע"פ 2033/21 זועבי נ' מדינת ישראל (30.8.21) נדחה ערעורו המערער, בן 51, ללא עבר, חולה טרשת נפוצה שנדון בגין נשיאת שני אקדחים על רקע סכסוך פעיל למאסר בן 24 חודשים. נקבע כי סולחה שנערכה בין המשפחות ומצבו הרפואי לא מצדיקים חריגה מהמתחם.
- בע"פ 1658/22 נח'אש נ' מדינת ישראל (19.6.22) נדחה ערעור המערער שהורשע בעבירת נשיאה והובלה של תת מקלע "עוזי" ומחסנית למאסר בן 26 חודשים. המערער, ללא עבר פלילי, רכש לטענתו את הנשק לשם הגנה עצמית ועבר הליך טיפולי.
- בע"פ 4290/21 זרבאילוב נ' מדינת ישראל (6.12.21) נדחה בית המשפט העליון את ערעור המערער שנהג ברכבו ונשא בתא המטען שני אקדחים טעונים במחסנית. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 16-36 חודשי מאסר. לחובת הנאשם הרשעה אחת שהתיישנה. נדון למאסר בן 18 חודשים.
- ת"פ 2049-11-22 מדינת ישראל נ' אלהווארי (גזר דיני מיום 19.6.23), שם נשא הנאשם בנשק מסוג רובה קלצ'ניקוב במתחם ביתו, כשהגיעו שוטרים למקום, נטל את הנשק והחביאו בבית שכוו. ניתן משקל לאחידות ענישה. נקבע מתחם הנע בין 22-44, על הנאשם נגזר עונש בתחתית המתחם.
11. בהתחשב במידת הפגיעה בערכים המוגנים, מדיניות הענישה הנוהגת, בהתחשב בנסיבות התיק, בסוג הנשק ובכך שהנאשם נשא בנשק בתוך חדרו והנשק הוחזק בחצר הבית, מצאתי לקבוע מתחם ענישה הנע בין 21-40 חודשי מאסר בפועל.
- גזירת העונש המתאים לנאשם
12. הנאשם כבן 20, בן למשפחה נורמטיבית, נעדר עבר פלילי, התסקיר שהתקבל חיובי ומלמד על נאשם שנטל אחריות על מעשיו, בעל סיכויי שיקום. משפחתו תומכת בו ומציבה לו גבול ברור. הנאשם התגייס להליך טיפולי קבוצתי ופרטני, בעקבותיו חל פירות בסיכון הנשקף ממנו.
13. לאחר שבחנתי את כלל השיקולים, לרבות מדיניות הענישה במקרי שיקום בעבירות נשק, מצאתי כי ראוי בענייננו לחרוג באופן חלקי ממתחם הענישה מטעמי שיקום אך לא להימנע מעונש מאסר ממש. מקרי שיקום בעבירות נשק עד כדי הימנעות ממאסר חריגים ביותר ומשתייכים על דרך הכלל לקבוצת מקרי שיקום יוצאי דופן או מקרים "מאד מיוחדים" (ראו ע"פ 6332/22 פדידה נ' מדינת ישראל (16.2.2023)); ע"פ 5807/20 מוחמד שיבלי נ' מדינת ישראל (30.12.20); ע"פ 4332/21 עאסלה נ' מדינת ישראל (20.2.2022)). עוד ראו ע"פ 1936/24 בשארה נ' מדינת ישראל שניתן לאחרונה.
14. המקרה שלפנינו אינו נמנה בין אלו. עניינו של הנאשם שלפניי אינו כולל הליך שיקום יוצא דופן או נסיבות ייחודיות, ועל כן אינו נופל בגדר המקרים המאפשרים הסתפקות בעונש שיקומי והעדפת שיקוליו האישיים של הנאשם על פני שיקולי גמול והרתעה.
15. נתתי דעתי להמלצת שירות המבחן, לתקופה הארוכה שהיה נתון בתנאים מגבילים ולפגיעת המאסר בהמשך הליכי שיקומו, עם זאת צורך השעה הוא להילחם בתופעת הנשק הבלתי חוקי והעדפת אינטרס אישי על שיקולי ענישה אחרים חוטאת למדיניות הפסיקה. (ראו והשוו מקרי שיקום חלקי: ע"פ 4978/19 אבו מנסור ואח' נ' מדינת ישראל (28.1.20); ת"פ 36111-05-22 מדינת ישראל נ' שלום, גזר דיני מיום 8.5.24).
16. לפיכך, מצאתי לחרוג חריגה מסוימת ממתחם הענישה ומהוראת סעיף 140 מטעמי שיקום, ולגזור על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 17 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו 6.2.24-31.3.24.
- ב. מאסר על תנאי בן 10 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת נשק תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ג. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי מאסרו ביום 24.6.25 עד השעה 10:00 בבימ"ר הדרים. לצורך הבטחת התייצבותו תעמודנה הערבויות בתיק הנלווה והן יושבו למפקיד עם תחילת המאסר.
- הנשק והמחסנית יושמדו. צו כללי למוצגים
- מכשיר טלפון של הנאשם יושב לו
- זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.
- ניתן היום, ט' ניסן תשפ"ה, 07 אפריל 2025, במעמד הצדדים.